

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๔๗/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดอุดรธานี

ศาลปกครองอุดรธานี

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

เอกชนเจ้าของที่ดินตาม น.ส. ๓ พ้องว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการถูกสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จำเลยที่ ๑ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำเลยที่ ๒ นำที่ดินดังกล่าวไปจัดสรรและออกเป็น ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข จำนวน ๓ แปลงให้แก่จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นเอกชน ขอให้เพิกถอน ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข ทั้งสามแปลง หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้จ่ายค่าทดแทนในการเวนคืนตามกฎหมาย ให้ชดเชยจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ กับส่งมอบที่ดินคืนในสภาพเดิมและให้ชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ย ส่วนจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า การจัดสรรและการออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข ได้ดำเนินการตามกฎหมายทุกประการ โจทก์มิได้ฟ้องคดีภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่ถูกแจ้งการครอบครอง คดีจึงขาดอายุความ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ ให้การทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทมานานแล้ว โดยไม่มีผู้ใดโต้แย้งคัดค้าน เมื่อทางราชการมีนโยบายออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข ให้แก่ราษฎรผู้ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน จึงยื่นแบบแสดงความจำนงขอให้ออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ข โจทก์ไม่เคยครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท ทั้งไม่เคยบอกกล่าวให้ออกจากที่ดินพิพาท และไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย เห็นว่าเป็นการฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของโจทก์ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม